

Judikatūras krājums

Lieta C-580/13

Coty Germany GmbH
pret
Stadtsparkasse Magdeburg

(*Bundesgerichtshof* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Intelektuālais un rūpnieciskais īpašums — Direktīva 2004/48/EK — 8. panta 3. punkta e) apakšpunkts — Kontrafakta preču pārdošana — Tiesības uz informāciju tiesvedībā par intelektuālā īpašuma tiesību aizskārumu — Valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj banku iestādēm atteikties labvēlīgi atbildēt uz prasību sniegt informāciju par bankas kontu (banku noslēpums)

Kopsavilkums – Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums

1. *Tiesību aktu tuvināšana — Intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana — Direktīva 2004/48 — Dalībvalstu pienākums, transponējot direktīvu, nodrošināt pienācīgu līdzsvaru starp dažādām Savienības tiesību sistēmā aizsargātām pamattiesībām — Valstu iestāžu pienākums nebalstīties uz tādu šo direktīvu interpretāciju, kas ir pretrunā šīm pamattiesībām vai citiem Savienības tiesību vispārējiem principiem*

(*Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punkts; Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/48*)

2. *Tiesību aktu tuvināšana — Intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana — Direktīva 2004/48 — Tiesības uz informāciju tiesvedībā par intelektuālā īpašuma tiesību aizskārumu — Valsts tiesību norma, kas neierobežoti un nenosacīti atļauj banku iestādei atsaukties uz banku noslēpumu, lai šajā tiesvedībā atteiktos izpaust informāciju par konta īpašnieka vārdu un adresi — Nepieļaujamība — Iesniedzējtiesas veikta pārbaude, vai valsts tiesībās ir citi tiesību aizsardzības līdzekļi vai veidi, kas ļautu kompetentajām tiesu iestādēm izdot rīkojumu, ka tiek sniegta nepieciešamā informācija*

(*Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48 preambulas 17. apsvērums un 8. panta 1. punkts un 3. punkta e) apakšpunkts*)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 33. un 34. punktu)

2. Direktīvas 2004/48 par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 8. panta 3. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu, kas neierobežoti un nenosacīti atļauj banku iestādei atsaukties uz banku noslēpumu, lai saskaņā ar šīs direktīvas 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu atteiktos izpaust informāciju par konta īpašnieka vārdu un adresi.

Proti, šī neierobežotā un beznosacījumu atļauja atsaukties uz banku noslēpumu var nepieļaut to, ka Direktīvā 2004/48 paredzētās procedūras un kompetento valsts iestāžu noteiktie pasākumi, it īpaši, ja pēdējās minētās vēlas noteikt nepieciešamās informācijas paziņošanu atbilstoši šīs direktīvas 8. panta 1. punktam, pienācīgi ņem vērā katru intelektuālā īpašuma tiesību specifiskās īpašības un attiecīgā gadījumā to, vai aizskārums ir izdarīts ar nodomu vai bez. No tā izriet, ka šāda atļauja atbilstoši Direktīvas 2004/48 8. pantam var būtiski aizskart intelektuālā īpašuma pamattiesību efektīvu īstenošanu par labu Direktīvas 2004/48 8. panta 1. punktā norādīto personu tiesībām uz tās skarošo personas datu aizsardzību, kas izriet no banku iestāžu pienākuma ievērot banku noslēpumu. Šāda valsts tiesību norma, aplūkojot to izolēti, var radīt pamattiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību un noteikti intelektuālā īpašuma pamattiesību, kuras ir šo tiesību īpašniekiem, būtisku aizskārums un tādējādi tā neievēro prasību nodrošināt pienācīgu līdzsvaru starp dažādām pamattiesībām, kas ir līdzsvarotas Direktīvas 2004/48 8. pantā.

Iesniedzējtiesai tomēr ir jāpārbauda, vai attiecīgā gadījumā valsts tiesībās ir citi tiesību aizsardzības līdzekļi vai veidi, kas ļautu kompetentajām tiesu iestādēm izdot rīkojumu, ka tiek sniegta nepieciešamā informācija par Direktīvas 2004/48 8. panta 1. punktā norādīto personu identitāti atbilstoši katra gadījuma specifikai, kā noteikts tās preambulas 17. apsvērumā.

(sal. ar 39.–43. punktu)